

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. ii. Que sit prima co[n]templatio hominis sapientiam affectantis: & quis sit fructus speculatio[n]is hui[us.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Ceterum scientia sui noticiam habet: quod euenire nō potest: si non metiatur vires suas: si ignorat alienas.

Que sit prima cōtemplatio hominis sapientiā affectātis / & quis fructus? cōtemplationis huius. Capitulum. II.

Ergo primū hoīs sapientiā affectātis qd ipse sit: qd intra se: qd extra: qd infra / qd supra / qd cōtra / quid an vel postea sit / cōtemplari. Inde est forte qd illi q prima tōtius philosophie elemēta posteris tradere curauerūt / substantiā singulorū arbitrati sunt intuēdam / qntitatem / ad ali quid: qualitatem / situz / esse / vbi: quomodo / habere: facere: & pati. Et suas in omnibus his proprietates: an intentionem adnūt tant: & susceptibilia contrariorum sint: & an eis ipis aliquid inueniatur aduersum. Prouide quidem hec & diligenter & si in eo negligentiores extiterint: qd sui ipsius noticiam in tanta rerum luce nō assecuti sunt: & lucis ina ccessibilis noticiam perdidērunt: dum euanuerunt in cogitationibus suis: & dicentes se esse sapientes / stulti facti sunt: & obscuratum est insipiens cor eorum. Quod ex eo conuincitur / qd traditi in passiones ignominie: faciebant que nec sexui: nec etati: nec fortune conueniant: nec nature: & personas omniū operis testimonio deuenissent. Dati siquidem sunt in sensum reprobū: quod planū est his qui apostolum plenius nouerunt. Argumentum ad omnia validissimum est: vt de fide & sinceritate singulorum credatur operibus suis. Opera enim que facit aliquis: testimonium perhibent de eo: verum qui seipsum ignorat quid vtiliter nouit? Si ignoras (iquit) te o pulcherrima iter mulieres: abi post vestigia sodalium & post greges. Oraculum apollinis est & descendisse de celo creditur: gnothosolitos id est scito teipsum. Non nesciuit hoc ethicus dicens. Discite: & o miseri causas cognoscite rerū. Quid sumus: aut quidnam victuri gignimur: ordo Quis datur aut mete qmollis flexus & vnde. Quis modus argento: quid fas optare: quid asper. Vtile nummus habet patrie carisq; propinquis. Quid elargiri deceat: quem te deus esse Iussit & humana qua parte locatus es in re. Hec etenim cōtemplatio quadripartitum parit fructum vtilitatem sui: charitatem proximi / contemptum mūdi / amorem dei. An nō est arbor bona que tantam fructuum dulcedinem affert: tantam affert vtilitatem? Certe non superbit qui paruulus est in oculis suis. Dum quisq; que adsunt: vel absunt expetibilem numerum cogitat: quis de sua paupertate nō erubescit? Si quis non appetēda sui recēseat:

Qui seipsum
nō cognoscit /
deū cognosce-
re nō poterit.
Roma. j.

Canti. j.

ipert? in. iij.
saryra.

ps. cxviii.

ps. xxxvi.

Ex qua oriuntur omnia vitia ut plene not. j. lib. viij. c. j.

Id verba pulchra ad opprimendam elationem.

cōcor. j. lib. iij. ca. ix.

iiij. Regū. v.

ps. xiiij.

Roma. viij.

j. Johan. xiiij.

ei iugis materia modesti doloris & humilitatis occurrit. Quocumque se vertat in seipso deicitur: qui petit a domino confortari dicēs. Humiliat⁹ sum vsq; quaq; vivifica me fm eloquiū tuū. Itēq; Ego (inqt) i flagella parat⁹ sū: & dolor me⁹ in p̄spectu meo sēp. **¶** Superbia radix malorum est: & cōcupiscentia lepra generalis que omnes inficit. **Capitulum. III.**

Superbia vero radix omnium malorum est: mortisq; fomentum. Arescunt riuuli si fontis vena preciditur: nec rami cōualescunt radice succisa: deficiunt vitia si elatio iugulatur. At si stercora radici cōgerantur: pinguescunt rami / & arentium sterilitas resluescit. Si fonti liquētia superfundas: accessio trāsit in riuulos. Si camino ignem adittias / in ligna incendium recrudescit. Sic si vitiate nature elationis innate toxicum foueas quin vitalia ipsa mortiferum virus inficiat: nec si volueris / poteris impedire. Est enim omnib⁹ nō tam connatus q̄ innat⁹ amor sui. Qui si modum excesserit: vergit ad culpam. Omnis enim virtus suis finibus limitatur: & in modo consistit. Si excesseris / in inuio es & non in via. Si amor hic inualuerit: nemo speret de cura. Lepra sigdē est ista incurabilior omni lepra. An nescis cōcupiscentiam leprā esse? Giezi consule. Si erubuerit cōfiteri quod sentit: cōvince eum macula corporis. Sed quid dico giezi consulendum: ac si solus sit? Orbē conueni: quia totus infectus est. Me ipsum interroga: qui miserorum vnus sum. Certe concupiscentia misera: & miserabilis lepra est. Nescis forte quid dicam concupiscentie pestem nesci⁹ infirmitatis ignoras: homo non concupiscens: & in eo supra hominem constitutus. Sed testis meus in celo fidelis mecū asserit quia omnes corrupti sunt et abominabiles facti sunt / non est qui faciat bonū / non est vsq; ad vnum. An tu sis ille: tu videris. Scio enim non esse hunc paulum: qui huius pestis in cursu clamat & ingemiscit. Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis hui⁹? Scio hūc nō esse illū qui de pectore veritatis sapiētie fluēta potauit cū orbē infectū hac labe intonet dicens. Quocūq; in hoc mūdo sūt cūpiscētiam oculorū esse: aut carnis aut supbiā vite. Qui ergo hūc amorē nō tēperat / timeat leprā: & cecitatē oculorū que ex ea iminet pertimescat. Si itaq; illi qui non reprimūt cōcupiscētiam malorū vtiq; fontē & fomitē dispēdiū salutē incurrēt quid erit illis qui eā assētatorū inflāmant stimulis & quasi fomēta vitiorū accēdūt? Quid faciēt: aut potius quid patientur qui a veritate auertūt auditū in ammiratiōe rerū

